

Hồi 25

Tế Mộ Gặp Mỹ Nhân

Hán đế nghe xong, gạt nước mắt kể lại cho Vương Long và quần thần nghe về giấc mộng đêm qua. Người nào cũng nhìn nhận Chiêu Quân thật hiển linh.

Đúng lúc đó thì Hoàng môn quan lại vào báo là có một tử thi đàn bà ăn mặc thật đẹp, thi thể và mặt mũi được phủ đầy hoa, có chim chóc bay theo, nổi ở con sông gân hoàng thành. Quan binh cho người xuống vớt thì thi thể lại trôi ra xa, cứ như vậy từ sáng cho tới giờ không vớt được. Quan binh nghi là điềm lạ liền nhờ hoàng môn quan báo với Hán đế.

Hán đế và quần thần đều giật mình, vì theo giấc mộng của Vương Long tại Phù Dung lãnh thì thi thể đó nhất định là thi thể Chiêu Quân. Nhà vua bèn ngự giá tới bờ sông, có Vương Long cùng các đại thần đi theo. Tới nơi, thì tự nhiên thấy thi thể đó từ từ dạt vào bờ. Hán đế sai người xuống vớt lên, nhưng mọi người vừa chạm tay vào thi thể thì tay đau buốt như có trăm nghìn mũi kim đâm vào da thịt, không tài nào vớt lên được, bèn trở lên báo cáo. Vương Long chợt nhớ ra, nói rằng:

- Muôn tâu, đó là nương nương vẫn còn mặc chiếc áo lông hạc của Cửu Thiên Huyền Nữ cho, nhờ vậy mà suốt mười sáu năm, Phiên vương đã không đụng tới ngọc thể. Bây giờ bệ hạ phải đích thân khấn nguyện thì mới vớt lên được.

Hán đế sai lập hương án rồi quỳ mà khấn:

- Quý phi đã về tới hoàng triều, có trăm đích thân tới đón, hãy thu hồi phép lạ để trẫm được làm lễ mai táng.

Khấn xong lại cho người xuống vớt, thì vớt lên rất dễ dàng. Vớt lên thì thấy thi thể còn tươi như lúc sống, mặt mũi vẫn xinh đẹp như ngày nào, nằm thiêm thiếp như đang say ngủ. Hán đế thấy mặt Chiêu Quân thì khóc lóc thảm thương, rồi sai đem linh xa tới rước về Tây cung tắm liệm.

Lâm hoàng hậu nghe tin liền đích thân tới Tây cung, thấy Chiêu Quân như còn sống thì xúc động ôm lấy thi thể mà khóc ngất. Cung nữ phải tới gỡ tay ra và cứu tỉnh lại. Sau đó Lâm hoàng hậu tự tay tắm rửa thi thể Chiêu Quân bằng nước xạ hương rồi tự tay tắm liệm cho nàng, quàn tại Tây cung, thỉnh tăng sĩ tới tụng niệm cầu siêu chờ ngày mai táng.

Vương quốc trượng và phu nhân cũng tới than khóc.

Sau đó tang lễ Chiêu Quân được cử hành theo nghi lễ quốc táng, từ Hán đế, Lâm hậu cho tới văn võ bá quan đều mặc đồ tang. Tang lễ xong xuôi, mộ được đắp cao, bia được dựng lên. Hán đế và Lâm hậu tới tế mộ lần chót rồi định ra về, thì thấy Vương quốc trượng cùng phu nhân và tiểu thư tới trước mộ tế lễ.

Lần lượt Vương quốc trượng, rồi phu nhân, rồi Trại Chiêu Quân tới trước mộ, người nào cũng khóc ngất, Trại Chiêu Quân khóc chị rằng:

- Chị Oi, chỉ vì em sinh sau đẻ muộn, nên không được nhớ rõ mặt chị, bây giờ cha mẹ tuổi hạc đã cao, chị lại ra người thiên cô, trong khi em còn thơ dại, cha mẹ biết nhờ cậy vào ai.

Lâm hoàng hậu phải sai cung nữ tới khuyên giải mẹ con Vương phu nhân. Hán đế cũng an ủi Vương quốc trượng.

Lâm hậu thấy Trại Chiêu Quân xinh đẹp không khác gì chị, cứ chỉ lại đoạn trang có uy nghi, thì mến lắm. Hán đế liếc nhìn, nhà vua có cảm tưởng nhìn Trại Chiêu Quân mà chẳng khác nào như được thấy Chiêu Quân. Nhớ lại giấc mộng đêm nọ và lời dặn của Chiêu Quân trong mộng, Hán đế mừng thầm vì không ngờ mỗi lương duyên lại có thể thành sự thật.

Hán đế cùng Lâm hậu trò chuyện với vợ chồng Vương quốc trượng một lúc lâu rồi mới lên xe loai về cung. Vợ chồng Vương quốc trượng cùng Trại Chiêu Quân lên xe về phủ.

Về tới hậu cung, Hán đế bảo Lâm hậu:

- Ái hậu có thấy em gái của Tây cung quý phi không? Thật chị em giống nhau như đúc. Trại Chiêu Quân lại còn có vẻ uy nghi hơn chị nữa.

Lâm hậu gật đầu đáp:

- Bệ hạ nhìn không sía, nhưng bệ hạ có vẻ yêu mến Trại Chiêu Quân rồi phải không? Thiếp nghĩ rằng nhà họ Vương chỉ có hai người con gái thôi, người chị đã vì bệ hạ mà tuần tiết ở Phiên quốc, bây giờ bệ hạ lại muốn thâu nạp người em hay sao? Bệ hạ đã lớn tuổi rồi. trong khi Trại Chiêu Quân còn nhỏ tuổi quá, thiếp nghĩ khôn gnên.

Hán đế hơi có ý thẹn, bèn kể lại giấc mộng đêm nọ, rồi nói tiếp:

- Mặc dầu Chiêu Quân dặn trong mộng như vậy, nhưng trẫm không phải phường hiếu sắc, trẫm thấy em mà nhớ đến chị đó thôi.

Lâm hậu cũng không có ý cản trở, chỉ nói:

- Đám tang Chiêu Quân mới cử hành hôm nay, bệ hạ đã tính nạp quý phi e bất tiện. Nên để thời gian nữa thì hơn.

Hán đế gật đầu khen phải. Vợ chồng nói sang chuyện của lão thần Tô Vũ. Lâm hậu hỏi:

- Tô Vũ bị đày ải cực khổ ở Phiên quốc mười sáu năm ròng, nay trở về đã già nua, chẳng hay bệ hạ có gia ân gì cho họ Tô chưa?

Hán đế đáp:

- Ngay khi Tô Vũ hồi triều, trẫm đã cho thiết yến tẩy trần, rồi gia phong chức Thái sư, lên điện khỏi phải quỳ lại, còn cấp cho nhiều vàng bạc châu báu nữa.

Lâm hậu lại hỏi:

- Thế còn dòng họ Lý nguyên soái và cả trạng nguyên Vương Long nữa, bệ hạ đã ban thưởng gì chưa?

Hán đế hơi hồ thẹn đáp:

- Tất nhiên là bao nhiêu người có công với quốc gia triều đình, trẫm đều phải tưởng thưởng xứng đáng vấn đề là kẻ trước người sau mà thôi.

Hôm sau thiết triều, Hán đế gọi Vương Long mà bảo:

- Vương hiền khanh mười sáu năm cực khổ ở đất Phiên mà vẫn giữ vẹn lòng trung, trẫm lấy làm cảm kích lắm.

Vương Long quỳ đáp:

- Muôn tâu, là phận sự của thần.

Hán đế nói:

- Để tưởng thưởng công khó cho trạng nguyên, nay trẫm gia phong trạng nguyên chức Thiên hạ Đô Đê điều sứ, thống lĩnh toàn quân, khanh có ấn vàng và bảo kiếm, bất luận hoàng thân quốc thích, quan quân hay bách tính, khanh đều có quyền tiền trăm hậu tấu, lại tặng cho khanh một nghìn lạng vàng, một trăm xấp lụa, vợ khanh là Tiêu thị mười sáu năm thủ tiết đợi chồng, cũng được phong Nhất phẩm phu nhân. Sau cùng cho khanh nghỉ việc quan nửa năm để về quê tế lễ tổ tiên, săn sóc cha mẹ, đoàn viên với gia quyến.

Vương Long lạy tạ mà nhận, rồi lần lượt lạy chào các đại thần đồng liêu, cáo từ về quê nghỉ ngơi.

Sau đó Vương Long về tư dinh, thu xếp hành lý trước khi lên đường thì tới phủ Quốc trượng để chào cáo biệt. Vương quốc trượng và phu nhân đón tiếp niềm nở. Vương Long kể hết mười sáu năm ở đất Phiên rồi thuật lại từng lời nói từng nếp sống của Chiêu Quân. Vương quốc trượng và phu nhân càng tuôn rơi nước mắt.

Lát sau thì Trại Chiêu Quân ra chào, Vương Long giật mình vì thấy rất giống Chiêu Quân. Vương quốc trượng vui vẻ giới thiệu, hai người lấy lễ huynh muội mà đối đãi.

Vương quốc trượng sai bày tiệc khoản đãi Vương Long rồi mới chịu về.